

ข้อมูลเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

๑. สถานการณ์มลพิษ

๑.๑ จังหวัดชลบุรี

๑.๑.๑ คุณภาพน้ำผิวดิน

แหล่งน้ำสำคัญ คือคลองตำหรุ และคลองพานทอง คลองตำหรุอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม ส่วนคลองพานทอง อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก ปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ออกซิเจนละลายในน้ำ (DO) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) และแอมโมเนียไนโตรเจน (NH₃-N) สาเหตุมาจากน้ำเสียชุมชน และอุตสาหกรรม

๑.๑.๒ คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง

ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ (ร้อยละ ๔๘) รองลงมาอยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ ๔๐) และเสื่อมโทรม (ร้อยละ ๑๒) พื้นที่ที่มีคุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ บริเวณอ่าวชลบุรี พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นอ่าว มีการเลี้ยงหอยจำนวนมาก ชายฝั่งเป็นชุมชนเมืองหนาแน่น (พื้นที่ อ.เมืองชลบุรี) บริเวณตอนท้ายของท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งเป็นพื้นที่ปากคลองบางละมุง รองรับน้ำทิ้งจากชุมชนพื้นที่แหลมฉบังไหลลงสู่ทะเล พบเหตุการณ์ น้ำมันรั่วไหล คราบน้ำมัน และก้อนน้ำมันบริเวณชายฝั่งทะเลเป็นประจำ

๑.๑.๓ การจัดการน้ำเสียชุมชน

มีน้ำเสียชุมชนเกิดขึ้น ๒๒๒,๔๕๗ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ในขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนรวมสามารถรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียง ๒๐๖,๙๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ร้อยละ ๙๓) ปริมาณน้ำเสียได้รับการบำบัด ๑๓๔,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ร้อยละ ๖๑) โดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ๑๐ แห่ง ระบบที่รับน้ำเสียมากกว่าความสามารถของระบบ (น้ำเสียเข้าระบบ ร้อยละ ๑๒๐) คือ เมืองพัทยา (วัดหนองใหญ่) ส่วนระบบที่มีน้ำเสียเข้าระบบน้อยกว่าความสามารถของระบบ ได้แก่ ทม.แสนสุข (แสนสุขเหนือ) (ร้อยละ ๗๒) ทต.บางเสร่ (ร้อยละ ๖๖) ทม.แสนสุข (แสนสุขใต้) (ร้อยละ ๕๖) อบจ.ชลบุรี (ร้อยละ ๓๘) เมืองพัทยา (ซอยวัดบุญย์กัญจนาราม) (ร้อยละ ๓๘) ทม.ศรีราชา (ร้อยละ ๓๐) ทน.แหลมฉบัง (ร้อยละ ๑๓) และไม่ได้เดินระบบ ๒ แห่ง คือ ทม.พนัสนิคม และ ทต.บ่อทอง

๑.๑.๔ คุณภาพอากาศ

มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติ ๓ สถานี ได้แก่ ๑) ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา ๒) ต.บ่อวิน อ.ศรีราชา และ ๓) ต.บ้านสวน อ.เมือง มีปัญหาคุณภาพอากาศ ได้แก่ ฝุ่นละออง PM₁₀ และ PM_{2.5} ก๊าซโอโซน (O₃) ส่วนก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ไม่พบเกินค่ามาตรฐาน

๑.๑.๕ ระดับเสียง

มีสถานีตรวจวัด ๓ แห่ง ได้แก่ ๑) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา อ.ศรีราชา และ ๓) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเขาหิน ระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

๑.๑.๖ การจัดการขยะมูลฝอย

มีขยะมูลฝอยเกิดขึ้น ๒,๕๙๑ ตัน/วัน มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ ๒๘๑ ตัน/วัน (ร้อยละ ๑๐) ได้รับการกำจัดแบบถูกหลักวิชาการ ๑,๑๕๕ ตัน/วัน (ร้อยละ ๔๕) กำจัดไม่ถูกหลักวิชาการ ๑,๑๕๕ ตัน/วัน (ร้อยละ ๔๕)

มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยทั้งหมด ๒๙ แห่ง เปิดดำเนินการ ๒๒ แห่ง (ร้อยละ ๗๖) ปิดดำเนินการ ๗ แห่ง (ร้อยละ ๒๔)

มีการรวมกลุ่มพื้นที่บริการจัดการขยะมูลฝอย (Cluster) จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ ๑) ระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองแสนสุข มีอำเภอเมือง จำนวน ๑๖ แห่ง ๒) ระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองบ้านบึง มีอำเภอพานทอง พนัสนิคม บ้านบึง บ่อทอง หนองใหญ่และอำเภอเกาะจันทร์ จำนวน ๕๗ แห่ง ๓) ระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองศรีราชา มีเขตเทศบาลเมืองศรีราชา จำนวน ๘ แห่ง ๔) ระบบกำจัดขยะมูลฝอยเมืองพัทยา มีอำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จำนวน ๑๖ แห่ง และ ๕) ระบบกำจัดขยะมูลฝอยเกาะสีชัง มีอำเภอเกาะสีชัง จำนวน ๑ แห่ง

๑.๑.๗ การจัดการของเสียอันตรายชุมชน

ยังไม่มีระบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนในแต่ละ อปท. ไปกำจัด เนื่องจากไม่มีเจ้าภาพจัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนจาก อปท. มีเพียงจัดให้มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายไว้ในพื้นที่แต่ละ อปท.

๑.๑.๘ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

มีมูลฝอยติดเชื้อเกิดขึ้น ๑,๖๔๘ ตัน คาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการเพิ่มขึ้นของประชากร ประชากรแฝง แรงงาน นักท่องเที่ยว และการส่งเสริมอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรที่เป็น ๑ ใน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายของการพัฒนา ยังไม่มีระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่

๑.๑.๙ กากของเสียอุตสาหกรรม

มีปริมาณการส่งของเสียอันตรายไปกำจัด ๑๗๖,๓๙๔.๓๗ ตัน ส่วนกากของเสียที่ไม่เป็นอันตราย มีการแจ้งรับของโรงงานกำจัด ๘๖๙,๘๙๙.๑๘ ตัน

โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มีการส่งกากของเสียไปกำจัดยังโรงงานรับกำจัดกากของเสียทั้งประเภทอันตรายและไม่อันตรายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกากของเสียประเภทไม่อันตราย เนื่องจากโรงงานจะมีรายได้จากกากของเสียที่ไม่เป็นอันตรายและมีอัตราค่ากำจัดที่ถูกกว่าของเสียที่เป็นอันตรายทำให้โรงงานมีการคัดแยกประเภทกากของเสียมากขึ้น เมื่อพิจารณาข้อมูลปริมาณกากของเสียที่เกิดขึ้นเทียบกับปริมาณกากของเสียที่โรงงานกำจัดแจ้งรับมีการส่งไปกำจัดเพียงร้อยละ ๓๒ ของปริมาณกากของเสียอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น

๑.๑.๑๐ เหตุฉุกเฉินและเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม

เกิดปัญหาอุบัติเหตุจากสารเคมีและการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมบ่อยครั้ง เนื่องจากเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก และเป็นจังหวัดที่อยู่ในเส้นทางขนส่งสารเคมีอันตรายและน้ำมัน จึงมีปัญหาคาร้องเรียนด้านมลพิษมากที่สุดในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่เป็นเรื่องน้ำเสีย กลิ่นเหม็น รองลงมาคือ เสียงดัง ขยะมูลฝอย ฝุ่นละออง และของเสียอันตราย

๑.๒ จ.ระยอง

๑.๒.๑ คุณภาพน้ำผิวดิน

แหล่งน้ำสำคัญคือ แม่น้ำประแสร์ และแม่น้ำระยอง แม่น้ำประแสร์อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ส่วนแม่น้ำระยองอยู่ในเกณฑ์พอใช้ – เสื่อมโทรม

๑.๒.๒ คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง

ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ ๘๑) และพอใช้ (ร้อยละ ๑๙) บริเวณที่น้ำทะเลมีคุณภาพดี ได้แก่ หาดพูน หาดน้ำริน ปากแม่น้ำระยอง หาดแม่รำพึง สวนรุกขชาติ ปากคลองแกลง แหลมแม่พิมพ์ เกาะกูด และเกาะเสม็ด บริเวณที่น้ำทะเลมีคุณภาพพอใช้ ได้แก่ ปากแม่น้ำประแสร์ หาดสุชาดา ท่าเรือประมงเพ และท่าเรือหน้าด่าน

๑.๒.๓ การจัดการน้ำเสียชุมชน

มีน้ำเสียชุมชนเกิดขึ้น ๑๐๕,๐๓๓ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ได้รับการบำบัด ๒,๕๒๙ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ร้อยละ ๒) โดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ๓ แห่ง มีน้ำเสียเข้าระบบน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ คือ ทม.มาตาพุด และ ทต.บ้านเพ และไม่ได้เปิดใช้งาน คือ ทน.ระยอง

๑.๒.๔ คุณภาพอากาศ

มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติ ๕ สถานี ได้แก่ ๑) ต.ปลวกแดง อ.ปลวกแดง ๒) ต.มาตาพุด ๓) ต.ท่าประดู่ ๔) ต.ห้วยโป่ง ๕) ต.เนินพระ มีปัญหาคุณภาพอากาศ ได้แก่ ฝุ่นละออง PM₁₀ PM_{2.5} และก๊าซโอโซน (O₃) ส่วนก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) ไม่เกินค่ามาตรฐาน

มีสถานีตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOC_s) ๑๑ สถานี ได้แก่ ๑) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาตาพุด ๒) วัดมาบชลุต ๓) โรงเรียนวัดหนองแพบ ๔) สถานีเมืองใหม่มาตาพุด ๕) ที่ทำการชุมชนบ้านพลง ๖) ศูนย์บริการสาธารณสุขบ้านตากวน ๗) ชุมชนเนินพะยอม (หมู่บ้านนพเขต) ๘) คลินิกชุมชนอบอุ่น ทน.ระยอง ๙) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองจอก ๑๐) วัดปลวกเกตู และ ๑๑) กม.๕ ใกล้เคียงสุรสิงหนาท โดยสถานีที่ ๑๑ เป็นสถานีใหม่ที่เริ่มดำเนินการเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๐ พบสารอินทรีย์ระเหยง่ายเกินค่ามาตรฐาน ๓ ชนิด คือ Benzene 1,3-Butadiene และ 1,2-Dichloroethane โดยเฉพาะ Benzene เกินค่ามาตรฐานเกือบทุกสถานีตรวจวัด

๑.๒.๕ ระดับเสียง

มีสถานีตรวจวัดอัตโนมัติ ๒ แห่ง พื้นที่ริมถนน ๑ แห่ง คือ สำนักงานเกษตรจังหวัดระยอง อ.เมือง และพื้นที่ชุมชนทั่วไป ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาตาพุด ระดับเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

๑.๒.๖ การจัดการขยะมูลฝอย

มีขยะมูลฝอยเกิดขึ้น ๙๖๘ ตัน/วัน มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ ๒๐๗ ตัน/วัน (ร้อยละ ๒๑) ได้รับการกำจัดแบบถูกหลักวิชาการ ๕๓๘ ตัน/วัน (ร้อยละ ๕๖) กำจัดไม่ถูกหลักวิชาการ ๒๒๓ ตัน/วัน (ร้อยละ ๒๓)

มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนทั้งหมด ๒๔ แห่ง เปิดดำเนินการ ๕ แห่ง (ร้อยละ ๒๑) ปิดดำเนินการ ๑๙ แห่ง (ร้อยละ ๗๙)

มีการรวมกลุ่มพื้นที่บริการจัดการขยะมูลฝอย (Cluster) จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ ๑) ศูนย์ขยะรวมองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง มีอำเภอเมืองระยอง วังจันทร์ และอำเภอชะเมา จำนวน ๒๓ แห่ง ๒) ระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองแกลง มีเขตเทศบาลอำเภอแกลง จำนวน ๒ แห่ง ๓) สถานีขนถ่ายห้วยยาง มีอำเภอแกลง บ้านค่าย บ้านฉาง ปลวกแดง และอำเภอนิคมพัฒนา จำนวน ๔๑ แห่ง และ ๔) สถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองมาบตาพุด มีอำเภอเมืองระยอง จำนวน ๑ แห่ง

๑.๒.๗ การจัดการของเสียอันตรายชุมชน

มีศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของ อบจ.ระยอง รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนจาก อปท. ต่างๆ ได้ ๑๐.๐๔ ตัน ส่งไปกำจัดยังสถานที่กำจัดของเสียอันตรายของเอกชน

๑.๒.๘ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

มีมูลฝอยติดเชื้อเกิดขึ้น ๓๓๕.๙๖ ตัน อบจ.ระยอง ก่อสร้างเตาเผามูลฝอยติดเชื้อแล้วเสร็จเปิดใช้งานแล้ว

๑.๒.๙ กากของเสียอุตสาหกรรม

มีปริมาณการส่งของเสียอันตรายไปกำจัด ๓๗๓,๓๖๐.๕๕ ตัน ส่วนกากของเสียที่ไม่เป็นอันตราย มีการแจ้งรับของโรงงานกำจัด ๘๘๘,๕๖๙.๐๖ ตัน

โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีการส่งกากของเสียไปกำจัดยังโรงงานรับกำจัดกากของเสียทั้งประเภทอันตรายและไม่อันตรายเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาข้อมูลปริมาณกากของเสียที่เกิดขึ้นเทียบกับปริมาณกากของเสียที่โรงงานกำจัดแจ้งรับ มีการส่งไปกำจัด ร้อยละ ๖๙ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น

๑.๒.๑๐ เหตุฉุกเฉินและเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม

จังหวัดระยองมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นน้อย ปัญหาการร้องเรียนด้านมลพิษ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องน้ำเสีย

๑.๓ จ.ฉะเชิงเทรา

๑.๓.๑ คุณภาพน้ำผิวดิน

แหล่งน้ำสำคัญ คือ แม่น้ำบางปะกง คลองนครเนื่องเขต คลองท่าไข่ และคลองท่าลาด คุณภาพน้ำแม่น้ำบางปะกง อยู่ในเกณฑ์พอใช้ – เสื่อมโทรม คลองนครเนื่องเขต คลองท่าไข่ คลองท่าลาด อยู่ในเกณฑ์พอใช้ – เสื่อมโทรมมาก

๑.๓.๒ คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง

บริเวณปากแม่น้ำบางปะกงอยู่ในเกณฑ์พอใช้ – เสื่อมโทรม

๑.๓.๓ การจัดการน้ำเสียชุมชน

มีน้ำเสียชุมชนเกิดขึ้น ๑๐๕,๖๖๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ได้รับการบำบัด ๑๕,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ร้อยละ ๑๕) มีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน ๒ แห่ง คือ ทม.ฉะเชิงเทรา และ ทต.บางคล้า รับน้ำเสียเข้าระบบไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของความสามารถระบบ

๑.๓.๔ คุณภาพอากาศ

มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติ ๑ สถานี อยู่ที่เทศบาลตำบลทุ่งสะเดา ต.วังเย็น อ.แปลงยาว ปัญหาคุณภาพอากาศคือ ก๊าซโอโซน (O_3) ส่วนฝุ่นละออง PM_{10} ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ไม่เกินค่ามาตรฐาน

๑.๓.๕ การจัดการขยะมูลฝอย

มีขยะมูลฝอยเกิดขึ้น ๗๐๙ ตัน/วัน มีอุปท. มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ ๑๗๕ ตัน/วัน (ร้อยละ ๒๕) ได้รับการกำจัดแบบถูกหลักวิชาการ ๑๙๓ ตัน/วัน (ร้อยละ ๒๗) กำจัดแบบไม่ถูกหลักวิชาการ ๓๔๒ ตัน/วัน (ร้อยละ ๔๘)

มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนทั้งหมด ๑๗ แห่ง เปิดดำเนินการ ๘ แห่ง (ร้อยละ ๔๗) ปิดดำเนินการ ๙ แห่ง (ร้อยละ ๕๓)

มีการรวมกลุ่มพื้นที่บริการจัดการขยะมูลฝอย (Cluster) จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ ๑) ระบบกำจัดขยะเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา มีอำเภอมือง บ้านโพธิ์ บางปะกง และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จำนวน ๖๙ แห่ง ๒) ระบบกำจัดขยะเทศบาลตำบลบางคล้า มีอำเภอบางคล้า กิ่งอำเภอกลองเขื่อน และอำเภอลองยาว จำนวน ๑๙ แห่ง และ ๓) ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา มีอำเภอพนมสารคาม ราชสาส์น สนามชัยเขต ท่าตะเกียบ และอำเภอลองยาว จำนวน ๒๓ แห่ง

๑.๓.๖ การจัดการของเสียอันตรายชุมชน

มีการจัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนโดย อบจ. ฉะเชิงเทรา แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนในแต่ละ อุปท. ไปกำจัดมีเพียงการรวบรวมของเสียอันตรายที่ปะปนมากับขยะมูลฝอยชุมชนที่นำมากำจัดที่ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจรของ อบจ.ฉะเชิงเทรา ได้รวม ๐.๑ ตัน

๑.๓.๗ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

มีมูลฝอยติดเชื้อเกิดขึ้น ๒,๙๘๑.๙๗ ตัน แนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยังไม่มีระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่

๑.๓.๘ กากของเสียอุตสาหกรรม

มีปริมาณการส่งของเสียอันตรายไปกำจัด ๗๓,๒๘๑.๙๑ ตัน ส่วนกากของเสียที่ไม่เป็นอันตรายมีการแจ้งรับของโรงงานกำจัด ๒๔๕,๙๓๑.๖๓ ตัน

โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มีการส่งกากของเสียไปกำจัดยังโรงงานรับกำจัดกากของเสียทั้งประเภทอันตรายและไม่อันตรายเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาข้อมูลปริมาณกากของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เทียบกับปริมาณกากของเสียที่โรงงานกำจัดแจ้งรับมีการส่งไปกำจัดเพียง ร้อยละ ๒๓ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น

๑.๓.๙ เหตุฉุกเฉินและเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหาการร้องเรียนด้านมลพิษ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาน้ำเสีย และของเสียอันตราย

๒. แนวทางหรือยุทธศาสตร์ในการควบคุมมลพิษด้านต่างๆ ในพื้นที่ EEC

๒.๑ แผนสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชนอย่างน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษด้านต่างๆ ในพื้นที่ EEC ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

มาตรการ ๑.๑ บำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

๑. เป้าหมาย

ของเสียทุกประเภทได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อมุ่งสู่สังคมไร้ของเสีย (Zero Waste) และพื้นที่วิกฤติได้รับการบำบัดและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน

๒. ตัวชี้วัด

ร้อยละประสิทธิภาพการจัดการมลพิษได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและได้คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน (เพิ่มขึ้น)

๓. แนวทางปฏิบัติ

๓.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ EEC เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่

๓.๒ จัดให้มีระบบจัดการมูลฝอยติดเชื้อให้เพียงพอต่อการรองรับและจัดการได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ

๓.๓ เพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน โดยต้องจัดให้มีบุคลากรที่มีความชำนาญหรือร่วมมือกับภาคเอกชน และนักวิชาการให้การสนับสนุนในการเดินและบำรุงรักษาระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๔ สนับสนุนการร่วมทุนกับเอกชนในการจัดการขยะมูลฝอย โดยเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่ การรับฟังความคิดเห็น ให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมเพื่อลดความขัดแย้งและการต่อต้านจากประชาชน

๓.๕ เร่งแก้ไขปัญหาน้ำเสียจากชุมชนและอุตสาหกรรม โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการรวบรวมน้ำเสียให้ครอบคลุมเขตพื้นที่ และบำบัดให้ได้ตามค่ามาตรฐาน รวมทั้ง ควบคุมน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๓.๖ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งน้ำทะเลและชายฝั่ง เน้นจัดการของเสียและมลพิษบนฝั่ง ตั้งแต่ต้นทาง และควบคุมกิจกรรมที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่ง การทำประมงการเดินเรือ เรือท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว การขนถ่ายสินค้ากลางทะเลอย่างเคร่งครัด

๓.๗ จัดให้มีระบบจัดการกากอุตสาหกรรมทุกประเภทให้เพียงพอต่อการรองรับและจัดการได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ โดยต้องกำกับให้โรงงานทุกแห่งนำกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบจัดการ มีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน และการขนส่งกากอุตสาหกรรมของโรงงานให้ดำเนินการได้ตามมาตรฐานอย่างเคร่งครัด

๓.๘ จัดให้มีแหล่งรวบรวมและแหล่งรับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน ชากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ให้ได้มาตรฐาน

๓.๙ กำกับดูแลโรงงานที่ได้รับอนุญาตการบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรมให้ดำเนินการได้ตามมาตรฐาน และกฎระเบียบ พร้อมยกระดับมาตรฐานโรงงานรับบำบัด/กำจัดกากอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายให้มีระบบป้องกันการปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

๓.๑๐ ปฏิบัติตามมาตรการของเขตควบคุมมลพิษ สำรวจ และตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายทุกประเภท ควบคุมการปล่อยมลพิษทางอากาศให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้ชุมชนและอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

๓.๑๑ ติดตามและตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดอย่างเคร่งครัด

มาตรการ ๑.๒ ป้องกันและลดความเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี

๑. เป้าหมาย

จำนวนการเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และเรื่องร้องเรียนลักลอบทิ้งของเสียทุกประเภท (ลดลง)

๒. ตัวชี้วัด

จำนวนการเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และเรื่องร้องเรียนลักลอบทิ้งของเสียทุกประเภท (ลดลง)

๓. แนวทางปฏิบัติ

๓.๑ สร้างระบบการจัดการควบคุมความเสี่ยงและระงับเหตุฉุกเฉินในระดับพื้นที่ โดยดำเนินการประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพเชิงพื้นที่ จัดทำรายงานการประเมินความเป็นอันตรายของสารเคมีและประเมินโอกาสรับสัมผัส รวมทั้งพัฒนาระบบการประกันความเสี่ยงของโรงงานอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพเพื่อเยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินด้านสิ่งแวดล้อม

๓.๒ ให้จังหวัดร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนการป้องกันและการโต้ตอบเหตุฉุกเฉินด้านมลพิษ (Emergency Response Planning) เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเหตุฉุกเฉินด้านสิ่งแวดล้อมและสารเคมี และเพิ่มศักยภาพบุคลากร จัดหาเทคโนโลยี อุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพในการโต้ตอบเหตุฉุกเฉินด้านมลพิษที่ถูกปล่อยหรือรั่วไหลออกสู่สาธารณะได้ทันที

๓.๓ นำแนวทางระบบการรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษของโรงงาน อุตสาหกรรม (PRTR) มาดำเนินการ โดยมีระบบติดตามตั้งแต่การนำเข้า ผลิต จำหน่าย ขนย้าย และกำจัด ตลอดจนวิจัยจักรเพื่อป้องกันการตกค้างในสิ่งแวดล้อมและการลักลอบทิ้งที่ไม่ถูกต้อง

๓.๔ เพิ่มความเข้มงวด ตรวจสอบ ติดตามระบบการขนส่งสารเคมี เพื่อลดอุบัติเหตุจากการขนส่งสารเคมีอันตราย เฝ้าระวังเส้นทางการขนส่งสารอันตราย จัดทำมาตรการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง

๓.๕ ให้โรงงานฯ ติดตั้งระบบตรวจวัดมลพิษแบบตามเวลาจริง และมีระบบการรายงานผลการตรวจวัดมลพิษอย่างต่อเนื่อง (CEMs) และเชื่อมต่อและส่งข้อมูลไปยังศูนย์ข้อมูลของหน่วยงานกำกับและต่อสาธารณะ

๓.๖ ผู้ประกอบการเขตอุตสาหกรรม ติดตั้งสถานีตรวจวัดมลพิษอากาศโดยรอบเขตพื้นที่อุตสาหกรรมที่เชื่อมต่อกับภายนอก และให้สื่อสารที่เหมาะสมหรือที่สามารถแสดงผลตามเวลาจริง และเผยแพร่ให้ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลได้ตลอดเวลา

๓.๗ สร้างระบบพัฒนาเทคโนโลยีและเครือข่ายการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและหรือภาวะมลพิษให้ครอบคลุมทุกประเภทมลพิษ หรือชนิดมลพิษที่มีผลกระทบ มีระบบเตือนภัยด้านมลพิษทั้งในระดับพื้นที่ ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับอาเซียน และการรายงานต่อสาธารณะและหน่วยงานรับผิดชอบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชนอย่างน่าอยู่

มาตรการ ๒.๑ ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและสนับสนุนการพัฒนาเมืองในรูปแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. เป้าหมาย

เมืองมีวิถีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒. ตัวชี้วัด

พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (เพิ่มขึ้น)

๓. แนวทางปฏิบัติ

ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) และ Smart Park ที่เน้นสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจพร้อมกับความเจริญของชุมชนและการรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุล รวมทั้งกำหนดให้มีกลไกการสื่อสารกับทุกภาคส่วนในพื้นที่ และสร้างความเข้าใจกับชุมชนให้เกิดการยอมรับร่วมกันก่อนจะมีการจัดตั้งหรือพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

มาตรการ ๓.๑ ส่งเสริมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. เป้าหมาย

มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลิตภัณฑ์ และการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นที่ยอมรับได้มาตรฐาน

๒. ตัวชี้วัด

๓.๑ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยและหรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม (เพิ่มขึ้น)

๓.๒ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น และผ่านเกณฑ์ระดับ ๔ (เพิ่มขึ้น)

๓. แนวทางปฏิบัติ

๓.๑ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเกิดความตระหนักและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการสื่อสารสร้างสรรค์ด้านสิ่งแวดล้อม ในการสนับสนุนการเลือกใช้สินค้า เช่น สินค้าติดฉลาก สิ่งแวดล้อม ฉลากสินค้าเกษตรอินทรีย์ ฉลากแสดงประสิทธิภาพการใช้พลังงานหรือ

ทรัพยากรของสินค้า ผลิต การปล่อยก๊าซคาร์บอนออกสู่บรรยากาศฯ หรือโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และภาชนะหรือวัสดุหรือถุงพลาสติกชีวภาพที่สามารถย่อยสลายได้ในธรรมชาติ ไม่เป็นสารตกค้างหรือเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรับรองของระบบนิเวศ มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวที่เพียงพอต่อการรองรับ รวมถึงกำหนดแนวทางการอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่ โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน จัดการ และได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว

มาตรการ ๓.๒ ส่งเสริมมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๑. เป้าหมาย

มีการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒. ตัวชี้วัด

๒.๑ การส่งเสริมทางการเงิน/การลงทุนด้านเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๒ ระบบการกำหนดมาตรการทางเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม เช่น การเก็บค่าธรรมเนียมมลพิษ การเก็บค่าทิ้งกากของเสียและปล่อยน้ำทิ้ง

๓. แนวทางปฏิบัติ

๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ความช่วยเหลือด้านการเงินในการลงทุนจัดหา เทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุนที่ผู้ประกอบการใช้เครื่องจักร/โรงงานที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นเทคโนโลยีสะอาด

๓.๒ กำหนดประเภทกิจการที่มีความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และให้จัดทำหลักประกันความเสี่ยงในการที่จะก่อให้เกิดมลพิษ โดยให้ครอบคลุมถึงการชดเชยให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบและการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพัฒนาเป็นกองทุนเพื่อประกันความเสี่ยง หรือกองทุน ฟื้นฟูสำหรับกิจการที่มีความเสี่ยง

๓.๓ สร้างแรงจูงใจในการลดการปล่อยมลพิษ ณ แหล่งกำเนิด เช่น การจัดเก็บภาษีการปล่อยมลพิษ การเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ก่อมลพิษสูง การเก็บค่าทิ้งกากของเสียและปล่อยน้ำทิ้ง และจัดให้มีระบบการชดเชยให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกิจการของรัฐ หรือกิจการสาธารณประโยชน์ การเรียกเก็บเงินค่ามัดจำ-คืนเงิน บรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ต่างๆ และส่งเสริมหลักการ 3Rs (Reduce, Recycle, Reuse) ให้นำ มาประยุกต์และปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม

๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้าง ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ โดยสร้างกลไกสนับสนุนให้เกิดการลงทุนเพื่อสังคม

๓.๕ รายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือจัดทำรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนเร่งส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมให้สามารถประกอบกิจการที่รับผิดชอบต่อสังคม และส่งเสริมการผลิตสื่อที่ให้ข้อมูลหรือสื่อสารกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมาของกรมควบคุมมลพิษ

๒.๒.๑ ติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งคุณภาพอากาศ ระดับเสียง คุณภาพน้ำผิวดิน น้ำทะเล น้ำใต้ดิน (เฉพาะจังหวัดระยอง) โดยสถานีตรวจวัดอัตโนมัติและจุดเก็บตัวอย่างแบบประจำ

๒.๒.๒ ตรวจสอบและบังคับการตามกฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ โรงแรม อาคารชุด สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบบำบัดน้ำเสียเมืองพัทยา

๒.๒.๓ ดำเนินงานเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษและกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุด้านมลพิษโดยศูนย์ควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง

๒.๒.๔ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย ขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายให้กับ อปท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

๒.๒.๕ สนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด

๒.๒.๖ กำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน

๒.๒.๗ กำหนดคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรฐานยูโร ๔/๕/๖

๒.๒.๘ กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิด ซึ่งเป็นมาตรฐานเฉพาะพื้นที่บริเวณมาตาปุดจังหวัดระยอง

๒.๒.๙ กำหนดค่าขีดความสามารถในการรองรับสารเบนซินของพื้นที่สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ประเภท ๔๒ และ ๔๔ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาตาปุด (รวมท่าเรือ) เหมราชตะวันออก ผาแดง เอเซีย และอาร์ไอแอล และกำหนดเป็นค่าเป้าหมายในการลดสารเบนซินในพื้นที่ โดยนำไปใช้ประกอบการพิจารณา รายงานการประเมิน ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA)

๒.๒.๑๐ กำหนดค่ามาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้ง สาร ๑,๓-บิวทาไดอิน จากโรงงานที่มีการผลิต/ใช้สารดังกล่าวในรูปของอัตราการระบายรวม

๒.๒.๑๑ ปรับปรุงค่ามาตรฐานสำหรับควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซินในรูปแบบการเฝ้าระวังที่ริมรั้ว (Fenceline monitoring) ของโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

๒.๒.๑๒ การพัฒนาระบบทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษจากแหล่งกำเนิด ประเภทต่างๆ (PRTR) ในพื้นที่นำร่องจังหวัดระยองและชลบุรี

๒.๓ แนวทางการดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษในอนาคต

๒.๓.๑ การแก้ไขปัญหามลพิษที่มีในปัจจุบัน

จ.ชลบุรี

๑) สนับสนุนและผลักดันการจัดสร้าง/เพิ่มประสิทธิภาพระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย อปท. ที่มีปัญหาน้ำเสีย

๒) สนับสนุนและผลักดันการปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของ อปท. ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ให้มีการดำเนินการเป็นไปตามหลักวิชาการ ไม่ให้ก่อผลกระทบต่อชุมชน

๓) ผลักดันให้ อปท. พิจารณามอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตามบัญชีการรวมกลุ่มพื้นที่ในการจัดการขยะมูลฝอย (Clusters) ของ อปท. ของกระทรวงมหาดไทย

๔) เสนอแนะหรือให้ข้อคิดเห็นกับ อปท. ในการพิจารณาเลือกใช้เทคโนโลยีการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม

๕) ผลักดันให้ อปท. เป้าหมาย จัดทำแผนการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาลพิษจากขยะมูลฝอยตกค้างหรือการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง (Work Plan) สำหรับใช้ในการขับเคลื่อนผ่านกระบวนการหรือกลไกที่เกี่ยวข้อง

๖) สนับสนุนและผลักดันการจัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัด และการส่งกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ

๗) ผลักดันการจัดให้มีศูนย์กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นอันตรายและไม่อันตรายในพื้นที่ให้เพียงพอ โดยไม่ต้องส่งไปกำจัดนอกพื้นที่

๘) ประสานกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมทุกแห่งให้ส่งกากของเสียทั้งประเภทอันตรายและไม่อันตรายเข้าสู่โรงงานกำจัดของเสีย

๙) เสริมสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือพิจารณาเพิ่มจำนวนสถานีตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

จ.ระยอง

๑) สนับสนุนและผลักดันการจัดสร้าง/เพิ่มประสิทธิภาพระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียตามผลการศึกษาออกแบบของ อบจ.ระยอง และ อปท. อื่นที่มีปัญหาน้ำเสีย

๒) การแก้ไขปัญหา VOCs บริเวณพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง และเขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี

๓) การแก้ไขปัญหาลพิษทางอากาศที่เกิดจากการจราจรในพื้นที่เมืองและเขตอุตสาหกรรม (นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมฯ ใกล้เคียง) ซึ่งมีปัญหาการจราจรเพิ่มขึ้น

๔) ผลักดันการจัดให้มีศูนย์กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตรายในพื้นที่ให้พอเพียง โดยไม่ต้องส่งไปกำจัดนอกพื้นที่

๕) ประสานกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมทุกแห่งให้ส่งกากของเสียทั้งประเภทอันตรายและไม่อันตรายเข้าสู่โรงงานกำจัดของเสีย

๖) เสริมสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือพิจารณาเพิ่มจำนวนสถานีตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

จ.ฉะเชิงเทรา

๑) สนับสนุนและผลักดันการจัดสร้าง/เพิ่มประสิทธิภาพระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย อปท. ที่มีปัญหาน้ำเสีย

๒) ผลักดันให้ อปท. พิจารณามอบหมายให้เอกชนดำเนินการหรือร่วมดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตามบัญชีการรวมกลุ่มพื้นที่ในการจัดการขยะมูลฝอย (Clusters) ของ อปท. ของกระทรวงมหาดไทย

๓) เสนอแนะหรือให้ข้อคิดเห็นกับ อปท. ในการพิจารณาเลือกใช้เทคโนโลยีการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม

๔) ผลักดันให้ อปท. เป้าหมายจัดทำแผนการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาลพิษจากขยะมูลฝอยตกค้างหรือการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง (Work Plan) สำหรับใช้ในการขับเคลื่อนผ่านกระบวนการหรือกลไกที่เกี่ยวข้อง

๕) ผลักดันการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของ อปท. ต่างๆ นำส่งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของ อบจ.ฉะเชิงเทรา

๖) ผลักดันการจัดให้มีศูนย์กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมทั้งที่เป็นอันตรายและไม่อันตรายในพื้นที่ให้เพียงพอโดยไม่ต้องส่งไปกำจัดนอกพื้นที่

๗) ประสานกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำกับดูแลโรงงานรับกำจัด/บำบัด/รีไซเคิลกากของเสียอุตสาหกรรม ให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่ให้ก่อผลกระทบต่อชุมชน

๘) ประสานกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมทุกแห่งให้ส่งกากของเสียทั้งประเภทอันตรายและไม่อันตรายเข้าสู่โรงงานกำจัดของเสีย

๒.๓.๒ การเตรียมการรองรับปัญหามลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคตตามภารกิจกรมควบคุมมลพิษ

๑) ทบทวนการประเมินปริมาณน้ำเสีย ขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย มลพิษด้านต่างๆ ในพื้นที่ EEC เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของนักลงทุน ผู้ประกอบการ ชาวต่างประเทศ ประชากรแฝง แรงงานต่างด้าวที่จะเข้ามารองรับการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ภาคพาณิชย์กรรม การค้าขายที่จะเกิดขึ้น

๒) ศึกษามลพิษประเภทใหม่ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ ซึ่งเป็น

(๑) อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ First S-Curve เช่น ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ธุรกิจการแพทย์และศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ เทคโนโลยีชีวภาพ

(๒) อุตสาหกรรมอนาคต New S-Curve เช่น หุ่นยนต์ การบิน เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพเทคโนโลยีดิจิทัล การแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

๓) สำรวจปริมาณการระบายมลพิษทางอากาศจากรถยนต์และรถจักรยานยนต์ให้ครอบคลุมพื้นที่ EEC โดยให้การดำเนินการสำรวจปริมาณการระบายมลพิษเป็นไปอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย ๕ ปี ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ

๔) ประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาระบบขนส่งและคมนาคมทางเรือ โดยเฉพาะการขยายท่าเรือแหลมฉบังและท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด

๕) ประเมินผลกระทบทางเสียงจากโครงการพัฒนาระบบขนส่งและคมนาคมทางอากาศ : สนามบิน รถไฟความเร็วสูง

๖) การประเมินผลกระทบจากการขนส่งสารเคมีและวัตถุอันตราย และกากของเสีย อุตสาหกรรมในเส้นทางสายหลักที่เชื่อมโยงไปยังพื้นที่ EEC และจัดทำมาตรการแก้ไขปัญหา

๗) ประเมินศักยภาพการรองรับมลพิษทั้งระบบ เนื่องจากควรมีการให้อนุญาตระบายมลพิษทั้งน้ำ อากาศในคราวเดียว เพื่อป้องกันการเปลี่ยนมลพิษหนึ่งไปอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งจะเป็นปัญหาไม่สิ้นสุด

๘) พัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป และมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของอัตราการระบาย (loading) และศึกษาขีดความสามารถการรองรับการระบายมลพิษของพื้นที่ (Carrying Capacity)

๙) ข้อเสนอการเพิ่มระบบกำจัดมลพิษยวดยิ่งและของเสียอื่นจากอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร รวมถึงการผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์และผลิตภัณฑ์

๑๐) ข้อเสนอการเพิ่มสถานที่กำจัดกากอุตสาหกรรมและของเสียอิเล็กทรอนิกส์ที่จะเกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมเป้าหมายและการเปลี่ยนวิถีชีวิตเข้าสู่ยุคดิจิทัล

๑๑) เพิ่มประสิทธิภาพการตอบโต้เหตุฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย โดยการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการตอบโต้เหตุฉุกเฉินจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ให้มีองค์ความรู้และทักษะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย สามารถบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ หน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น เจ้าหน้าที่หน่วยปฏิบัติการพิเศษด้านสิ่งแวดล้อม (SERT) เจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ EEC

๑๒) ตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษเพื่อควบคุมการระบายหรือการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด

๑๓) การพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษและระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ

๑๔) พิจารณาเพิ่มเติมสถานีตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะบริเวณที่จะพัฒนาเป็นอุตสาหกรรม แหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งท่องเที่ยว สนามบิน เส้นทางรถไฟความเร็วสูง

๑๕) ติดตั้งเครือข่ายการตรวจวัดและรายงานมลพิษทางอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน (Air & Noise Monitoring and Reporting Network) ๒ สถานี/จังหวัด

๑๖) พัฒนาระบบการทำรายงานกลางด้านคุณภาพอากาศของประเทศ เป็นช่องทางการสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลของภาคประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน รวมทั้งมีระบบแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์

๑๗) จัดทำ Emission Inventory ในพื้นที่ โดยประยุกต์ใช้ระบบ PRTR ที่ได้พัฒนาขึ้น พร้อมทั้งนำข้อมูล Emission Inventory ดังกล่าวไปสื่อสารกับทุกภาคส่วนในพื้นที่เพื่อเป็นการให้ความรู้ ความเข้าใจ และโอกาสในการมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามมาตรการของภาครัฐในการจัดการด้านปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อม

๑๘) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการการแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ในพื้นที่ EEC ทั้ง ๓ จังหวัด เป็นระยะเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาในอนาคต